

„Independența” se grăbește să-și reîntre în drepturi. Este logic și firesc să se grăbească, după ce vreme de câteva decenii a stat la cheremul unei dictaturi posesive și nemiloase care ar fi vrut să o distrugă în totalitate și pentru totdeauna. Gîndul îi este să recupereze ceva din timpul cît a zăcut sub cizma totalitarismului bolșevic, să redevină cît mai repede ceea ce ar fi trebuit să fie dacă n-ar fi existat acel fatidic an 1940.

„Independența”, cele trei țări baltice, foste adevărate colonii ale comunismului sovietic, se grăbesc să profite de bunăvoința Europei, de starea de fapt și de drept în care se află, privind aproape în permanență doar spre vest, estul interesîndu-le doar ca sumbră amintire.

Logic și firesc, Europa în cea mai mare parte le-a recunoscut independența, emisari ai unor puteri economice, ai unor democrații tradiționale s-au grăbit să le viziteze, ambasadorii se pregătesc să se instaleze la Vilnius, Riga și Tallin.

Diplomații celor trei țări au obținut primirea lor la

O.N.U., urmînd, integrarea acestora în contextul lumii, al organismelor internaționale la care n-au avut acces pînă acum.

Și, spre satisfacția tuturor celor care sprijină democrația și se sprijină pe democrație, porțile li se deschid fără să bată de prea multe ori în ele, dreptul lor fiind

EDITORIALUL ZILEI

Privilegiați și...

conservat parcă vreme de patru decenii. Sînt gesturi de mare generozitate ale forurilor internaționale, ale tuturor aceluia care au înfierat suferințele popoarelor din estul Europei, din cadrul Uniunii Sovietice, și care n-au prețuit să le sprijine moral pentru a scăpa de comunism, de dictatură.

Dar, spre nedumerirea noastră, nu în același fel este interpretat strigătul de

libertate și independență al Republicii Moldova, nedreptățită poate, în mai mare măsură să-i fie recunoscut accesul la independență în același an cu țările baltice, smulșă de lingă patria mamă, dezmembrată și umilită în mult mai mare măsură decît alte republici ale „colosului comunist din răsărit”.

Europa stă în expectativă, așteaptă poate un semn din apus, democrațiile tradiționale n-au trecut pe lista preocupărilor lor și Republica Moldova care din cine știe ce pricină, n-a fost recunoscută nici măcar de fostele țări comuniste, părtașe la aceeași suferință.

Este un mod inexplicabil de a privi lucrurile, de a împărți simpatii și antipatii, de a oferi protecție unei țări care de 50 de ani rîvnește să fie independentă și liberă. Democrațiile tradiționale din Europa și din lume, nu mai trebuie să împartă privilegiile pe sprînceană. Ar fi împotriva cursului firesc al istoriei, împotriva propriilor lor principii democratice în care și noi credem.

TRIBUNA

Violonista Lenuța Ciulei-Atanasiu

„E bogat cu adevărat cel ce e bogat în spirit”

... a poet of the violin... really magnificent
La Libre Belgique

● Am fost și am rămas cu sufletul alături de România ● Văd o putere fantastică de echilibru a țării în intelectualitate ● O realitate uimitoare: românii sînt pe locul II în ceea ce privește creativitatea și talentul ● Stravinski despre opera „Oedip”: „este cea mai mare operă a secolului” ● Datorz totul școlii muzicale românești ● Nimic nu se poate face fără un efort uriaș.

În urmă cu șase ani de zile, după obișnuitul concert săptămînal, violonista Lenuța Ciulei-Atanasiu a acceptat invitația noastră de a se întîlni cu publicul iubitor de muzică la Clubul presei sibieni. Convorbirea pe care am purtat-o atunci cu deținăto-

rea celor șapte premii internaționale de interpretare am publicat-o în ziarul „Tribuna”. La cîteva zile după concert a plecat într-un turneu în Franța. El-

(continuare în pag. a II-a)

Ion Onuc NEMES

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 466

Vineri, 20

septembrie

1991

4 pagini

3 lei

CARTIERUL ȚIGLARI SE AFLĂ, TOTUȘI, ÎN SIBIU

Nu mai fusesem la „Iacul lui Binder” de multă vreme. Am parcurs cartierul, zilele trecute, cu ochi odihniți, împreună cu dl. Viorel Mărginean, inspector la Corpul de Control Comercial al Prefecturii. Am putut constata, din nou, că în această zonă, a fost creat un fel de ghe-

RAIDUL NOSTRU

toiu care, an de an s-a degradat, ajungînd într-un hal fără hal. Lacuș pomenit a devenit o cloacă în care nici peștii nu mai pot trăi din cauza mirosului greu de... povestit. Pe margine, în afara citorva pierde vară care stau cu rîmă-n apă ca să nu stea acasă (că de muncă nici vorbă), gunoaie de tot felul: cirpe, sticle, hîrtii, lăzi, tomberoane, cutii de conserve, mortăciuni, sobe, frigider ruginite, o cisternă uitată cine știe de cine și de cînd... Buruienă, moloz, tristețe și mizerie... Soweto autohton. La berăria zisă „La lac” fiind oră de miez al zilei — este liniște și pace. Cîțiva clienți din cartier beau bere la halbă la 22 lei bucata. Arată mai bine decît multe localuri de gen din apropierea centrului orașului. Biroul șefului se află în dosul unei uși pe care scrie „bucătărie”, dar

(continuare în pag. a II-a)
N. I. DOBRA

Avem dreptul să dăm cu piciorul la o investiție de 8 milioane mărci?

Emiterea titlurilor de proprietate asupra pămîntului se lasă încă așteptată. Grav este faptul că nici pînă la această dată nu s-a încheiat recoltatul griului, lucru nemai înfîlțit în istoria județului nostru. Dacă în anii anteriori se produceau cam 65—70 000 tone griu, în acest an dacă se vor aduna 15—20 000 tone! Nu ne-am propus de această dată să analizăm cauzele care au condus la această pierdere de producție agricolă. Ele sînt indeobște cunoscute. Dacă pentru acest an se mai pot face puține lucrări pentru a îndrepta cite ceva, ne îngrijorează soarta viitoare a pămîntului. Timpul este înaintat, vor trebui făcute arăturile și însămînțările de toamnă, celelalte lucrări. Or, deocamdată, oamenii nu știu ce pămînt vor lucra, sub ce formă, ce vor semăna etc. Există încă multe neclarități, neînțelegeri și nemulțumiri. Asemenea fenomene se petrec și în comuna Moșna, județul Sibiu. Cazul nu este însă singular.

În această localitate, recent, a avut loc un fel de adunare cetățenească la care au participat și d-nii Nicole Nan, prefect, Andrei Polefka, secretar al Prefecturii, Ioan Vraciu, director general adj. în cadrul Direcției Agricole. Întîlnirea a avut menirea de a clarifica multe probleme existente în comună.

D-na Annemarie Weber, vicepreședinte a F.D.G.R., prezintă la aceste discuții, ne-a rugat să facem publică această stare de lucruri. RELATAREA — ÎN PAGINA A III-A.

Și acum, dragi copii, să vă prezint abecedarul

Foto: Andrei BUTA

Insolit, la Sibiu

Selecție pentru... miniartiști

Luni, la ora 17, Sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor îi va găzdui pe cei mai mici aspiranți la rolul de... artiști, evident împreună cu părinții lor, căci viitorii concurenți din spectacolul sibian „Tip, top, minitop”, ce va avea loc în 26 septembrie, vor trebui să fie de... formidabilele vârste dintre 3 și 8 ani. Succes!

Întîlnirea Guvern—Sindicate, un dialog al surzilor?

În viața economico-socială a județului și a întregii țări se manifestă o puternică stare tensională generată de criza prin care trecem în această perioadă. În mod firesc, sindicatele încearcă prin mijloacele specifice să ușureze impactul pe care îl are criza economică asupra vieții noastre. Un asemenea demers a fost întreprins recent (11 septembrie) de o delegație a Convenției intersindicale „Cibinium” și Asociației județene a sindicatelor, împreună cu președintele Patronatului sibian, dl. Ștefan Șoiman, și prefectul județului, Nicolae Nan, în discuția pe care au avut-o cu reprezentanții Guvernului. Opinia liderilor sindicali este tranșantă: „A fost un dialog al surzilor. Nu ne-am ales cu nimic!”

Pe de altă parte, prefectul județului afirmă că au fost întreprinse o serie de demersuri și măsuri menite să soluționeze majoritatea revendicărilor sindicatelor, promițînd să ne furnizeze imediat și datele concrete necesare. În fața acestor divergențe și pentru lămurirea aspectelor confuze din dispută, ziarul „Tribuna” va publica în numărul de mîine punctul de vedere al liderilor sindicali și cel al puterii, în speță al Prefecturii județului Sibiu, precum și soluțiile ce se întrevăd în viitorul apropiat.

„Să ne aducem aminte de eroi”

(în pagina a II-a)

Violonista Lenuța Ciulei-Atanasiu

„E bogat cu adevărat cel ce e bogat în spirit”

(urmăre din pag. 1)

veția și Spania, după care a ajuns în S.U.A. unde s-a stabilit împreună cu familia. A revenit recent în țară, fiind invitată în cadrul Festivalului și Concursului Internațional „George Enescu”. În timpul șederii sale în România a mai concertat la Timișoara și Sibiu. Și, iată, după șase ani ne reîntâlnim la sediul Filarmonicii sibiene, în pauza dintre repetițiile pentru concertul cu trio-ul „George Enescu” alcătuit din Lenuța Ciulei-Atanasiu (vioară), George Atanasiu (violoncel) și Brady Millican (pian).

Lenuța Ciulei-Atanasiu e aceeași: puțin mai rotunjoară, în rest parcă timpul a ocotit-o. E frumoasă, cu fața luminoasă, privire inteligentă. Vorbește perfect românește, cursiv, fără nici o poticneală și mai ales fără accent. Discută mult, de toate, iar dialogul nostru se întregeste cu observații, accente, nuanțe, sensuri adăugate de cei doi artiști.

Trio-ul poartă numele compozitorului român George Enescu, iar componenții săi și-au propus să promoveze cât mai mult în S.U.A. muzica românească.

De ce am venit în țară? Am venit pentru că mi-a fost dor. Am venit pentru muzică. Nu pentru politică. Singura noastră politică este muzica. Am venit, așadar, în ciuda unor avertismente, poate răutăcioase, poate fără intenție rea, dar oricum izvorâte dintr-o eronată informație despre România: „E periculos să vă duceți” sau „Țara e mizeră. Nimic nu s-a schimbat. Totul e la fel”. N-am crezut nimic. Drept dovadă, iată-ne aici!

Am fost și am rămas cu sufletul alături de România.

— Cum regăsiți țara? — E o perioadă de mari contraste, inegalități, e mult haos. Dar simt și văd o putere fantastică de echilibru în intelectualitate. Ineditul acestui proces istoric, de trecere de la socialism la capitalism, nu poate să aibă loc fără convulsii, și nici nu se poate trece fără să lase traume.

— Credeți în destinul acestei țări?

— Puțini români știu că țara lor se situează pe locul doi (după Japonia) în ceea ce privește numărul de oameni de valoare internațională afirmați în domeniile științei și artei, raportat, desigur, la numărul de locuitori. Nu este uluitoare această realitate? România e o țară cu un spirit mare. E bogat cu adevărat cel ce e bogat în spirit. Iar românii au norocul să aibă parte de un pământ spiritual foarte fertil.

Important este acum ca raportul dintre valorile culturale (susținute și afirmate de intelectualitate) și baza materială să nu se răstoarne în mod defavorabil. Stravinski spunea despre opera „Oedip” de George Enescu: „este cea mai mare operă a secolului”. Chiar numai această afirmație ne-ar justifica orgoliul în fața lumii întregii!

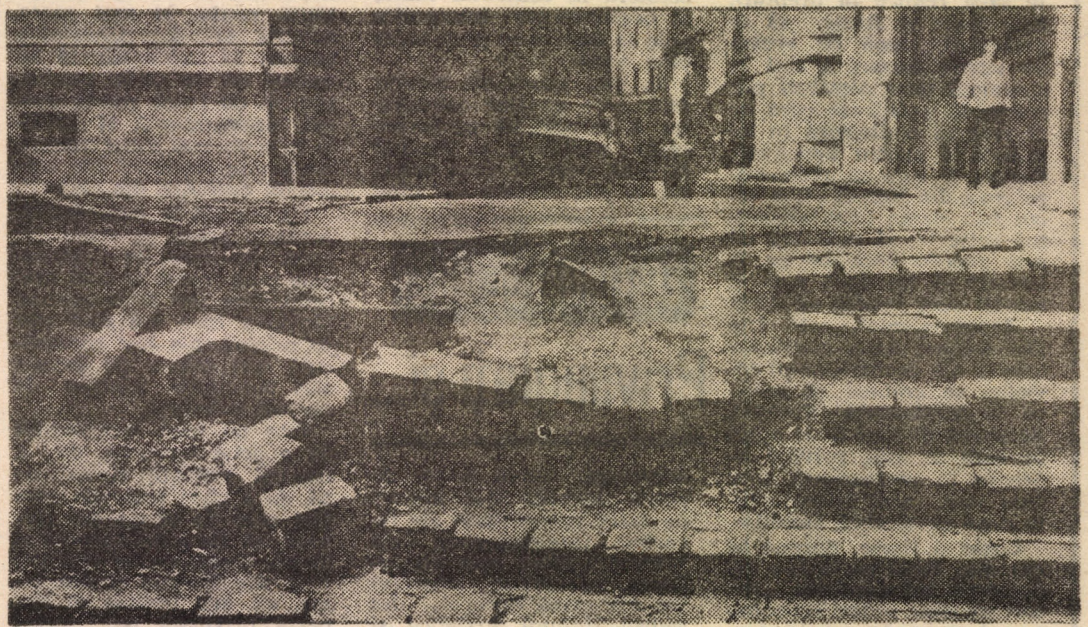
Nenorocul nostru este că nu știm să ne facem publicitate ca să ne promovăm valorile. Pentru acest lucru nici un efort — și am în vedere și pe cel financiar — nu este prea mare.

Avem o școală muzicală extraordinară. Rezultatele concursurilor internaționale sînt edificatoare. La fel ca alți mulți muzicieni români eu datorez totul școlii muzicale românești. La 9 ani cântam la Televiziune. Am avut parte de profesori extraordinari. În altă parte părinții mei nu și-ar fi putut permite să-mi asigure o educație muzicală și așa fi plins toată viața pentru vioară. În America există un monopol asupra muzicii și al artei, în general. Totul în America este enorm de scump. Dacă nu ai bani... Sper că România să nu renunțe la tradiția extraordinară a școlilor de muzică care i-au adus și-i vor aduce o faimă extraordinară și în viitor.

Mă întrebați cum lucrez? De cînd am plecat din România concentrarea eforturilor mele pe instrument este și mai mare. În România mi se fura timpul pentru tot felul de nevoi. În America am mai mult timp și mă pot dedica mai mult profesiei. Fără muncă pînă la sînge, fără dăruire de sine nu poți face un lucru, cel puțin decent. Lucrez 14—15 ore pe zi. Aici nu se poate trișa pentru că nu se cunosc jumătățile de măsură. Cînd este nevoie dau ultima picătură. Cu cît ești mai concentrat, cu atît vine mai multă putere.

— Formulați, vă rog, un mesaj pentru compatrioții dumneavoastră.

— Acum cînd speranța este o certitudine în România, e momentul să ne dăruim cu toții, să ordonăm acest haos. Fără un efort uriaș nimic nu se poate face. Și nimeni nu poate face acest lucru în afara de noi. Ajutoarele străinătății au venit cîteva luni, poate vor mai veni, dar pe glob apar alte nevoi, și totul va lua altă destinație. Nimeni nu-ți poate da totul. Ajutorul cel mai bun este să învățăm noi ce să facem și mai ales fiecare să pună umărul. Avem nevoie de curaj, de putere de muncă, îngăduință și răbdare. O răbdare biblică, de șapte ori șapte ori șapte... și rezultatele se vor vedea în timp.

Astfel arată, în prezent, scările (dacă mai poți fi numite astfel) din Parcul Cetății din Sibiu. Imaginați-vă cum se va putea cobori pe aici o dată cu instalarea ploilor de toamnă, dar mai ales după ce zăpada și gheața vor acoperi „treptele” cu pricina. Deci, în atenția edililor: acum se mai poate îndrepta ceva, mai încolo însă... Foto: Fred NUSS

Să ne aducem aminte de eroi

II. La nici o oră după jertfa de sînge dată, comanda detașamentului a fost luată de lt. col. Colceag Gh. Prima măsură luată de noul comandant a fost ducerea la îndeplinire a ordinului de atac al cotei 432.

În acest scop în noaptea de 20/21 sept., la lumina lunii, împreună ne-am deplasat în prima linie a frontului unde, împreună cu comandantul de companie, s-a stabilit amănunțat planul pentru atacarea cotei. Ne-am dat seama încă o dată că atacul va fi foarte greu, că ostașii detașamentului vor fi supuși unor eforturi fizice și morale deosebite. Cu toții eram hotărîți inclusiv la jertfa supremă, fiind conștienți că în felul acesta aducem primul omagiu jertfei fostului nostru comandant.

Era în dimineața zilei de 22 sept. 1944, la ora 6, cînd după o scurtă pregătire de artilerie, s-a pornit la atac.

Înlătimea pe care trebuia să o cucerim era abruptă, plină de mărăcinișuri și burieni, încît pe unele locuri atacatorii trebuiau mai mult să se cațere în înaintarea lor spre inamic. În plus, asupra întregului detașament a început să se revărsă un adevărat potop de proiectile de artilerie și brand, dar mai ales un ucigător foc încrucișat de arme automate.

Încestarea a fost crîncenă, pe viață și pe moarte. Greul bătăliei îl duceau ostașii recruți.

Către ora 11, înăltimea „La Sinași” era în mâinile noastre. Bucuria era mare, dar și jertfa de sînge. Aici a căzut jertfîndu-și viața căpitanul de rezervă Petru Butu-

caru, comandantul comp. II, cu ai cărei ostași a cucerit și pus stăpînire pe cota 432 și pe care apoi au apărat-o cu mult eroism și multă vitejie.

Au căzut tinerii ofițeri: sînt. Const. Meculescu, șeful promoției 1944 de ofițeri activi, un destoinic și brav ofițer; sînt. Jiteanu Cornel din Săliște, un energic și brav ofițer activ; sînt. rez. Paul Sadoveanu, fiul cel mai mic al marului nostru scriitor, un copil moldovean cu o fire blîndă, dar aprigă și vitează.

Crîncena bătălie a lăsat un număr mare de răniți, mai ales ofițeri și subofițeri. O jertfă mare de sînge a dat bravul detașament în prima lui luptă.

În anul 1980, deci după 36 de ani, am revăzut localitatea Chețani. Am rămas în aceste memorabile locuri cîteva ore, timp în care am retrăit clipele de luptă și glorie, de supremă jertfă a recruților ctg. 1945 din regimentul sibian. Cu respect și recunoștință mi-am plecat fruntea și genunchiul în fața celor cîteva morminte sub a căror glie își dorm somnul de veci eroii căzuți la 22 sept. 1944.

Acum cînd se împlinesc 47 de ani de la crîncenele bătălii de pe frontul Mureș-Arieș, de la Chețani, Orba de Mureș, Luna, Vișoara etc. gîndul nostru al tuturor trebuie să se îndrepte cu recunoștință și pietate spre aceia care în aceste bătălii, au dat tot ce aveau mai scump — viața — pentru eliberarea pămîntului strămoșesc al Transilvaniei.

Ion STOICA
inv. război

FLASH EVENIMENT

■ În data de 13 septembrie, în jurul orei 21, Filip Dan Gabriel de 25 ani, șofer profesionist, conducînd sub influența alcoolului (cu permisul suspendat) a intrat într-un imobil. A fost accidentat pasagerul Dumitrescu Marius de 24 ani.

■ În data de 15 septembrie a fost identificat Blanga V. de 17 ani din Marpod, fără ocupație, autor al mai multor spargerii de autoturisme la Agnita.

■ În 16 septembrie, la locuința lui Baboi Dumitru din Laslea a izbucnit un incendiu, în jurul orei 18,45. A ars o șură cu fin cu tot, prejudiciu de cea 80.000 lei. Patru copii minori — 3 de cîte 7 ani și unul de 5 — s-au jucat cu chibriturile... (Ion S.).

Politia în ofensivă

Acțiunile de genul celor de mai sus continuă și în această săptămînă cu efective mărite.

Aflăm cu bucurie că în ultima perioadă fenomenul infracțional manifestă o tendință de scădere. Conducerea Poliției județene aduce mulțumiri presei locale pentru sprijinul acordat.

Și acum, pe scurt:

Tribuna Sporturilor nr. 81

Intrînd în sezonul competițional, vă reamintim că luni, 23 septembrie '91, puteți intra în posesia publicației dv. preferate TRIBUNA SPORTURILOR. Selecții din sumar: fotbal — cronici și clasamente vizind divizionarele A și B ■ Informații din basket, handbal, rugby și sportul de masă ■ Partea a II-a a interviului nostru cu dl. Dezideriu Heintz, privind viitorul orientării turistice sibiene ■ Programul săptămînal TV ■ Mapamond sport ■ Știri și rezultate pe scurt.

Spectacol de muzică rock

Spectacolul care trebuia să fie prezentat azi, de formațiile „Roata” și „Riff”, la Grădina de vară — din cauza timpului nefavorabil, va avea loc la clubul „7 Noiembrie” din Sibiu, tot azi, 20 septembrie, la ora 18.

Domnule pensionar!

Mă bucură faptul că apreciați ziarul nostru, pe care îl citiți cu regularitate. Nu înțeleg enervarea dumneavoastră „indeosebi — privitor la ciclul de articole despre „Traseste”. Vă asigur că n-am dorit să fac din ziarul nostru o școală a prostituției”. Tocmai pentru acest motiv n-am dat nume și adrese ci, numai inițiale. În plus am vrut să dau acestor ființe o șansă — atîta cît o mai au — de întoarcere la viața cinstită potrivit legii actuale și a moralei creștine. Presa este o oglindă atotcuprinzătoare, nu poate face abstracție de „răul” care s-a cuibărit în societatea noastră. „Educația maselor” pe care înțelegem să o facem acum nu mai seamănă cu cea de la „amvon”. Datoria noastră, este în primul rînd, de a înfățișa tot ce se petrece sub soarele noii democrații, lăsînd opiniei publice dreptul de a judeca și reacționa.

În ceea ce privește pensionarii, revedeți ceea ce am publicat în ultimul timp și veți fi de acord că nu v-am neglijat, chiar dacă nu ne-am ocupat exclusiv și special de dv. (Ion Sorescu).

CONVOCARE

Asociația „Răniții Revoluției — 22 Decembrie” Sibiu convoacă de urgență toți membrii, duminică, 22 septembrie, ora 10,00, la sediul asociației, pentru completarea date personale.

Comitetul

CINEMA

SIBIU — Pacea: „Fără mi-lă”, orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18 și 20.

Arta: Undeva în est”, orele 9,30; 12; 14,30; 17 și 19,30.

Tineretului: „Acel blestemat tren blindat”, orele 11; 13; 15; 17 și 19.

Terezian: „Văduva neagră”, orele 10; 15; 17 și 19.

MEDIAȘ — Progresul: „Suflet sălbatic”, orele 11; 13,15; 15,30; 17,15; 20. Central: „Asasinatul”, și „Piața universității”, orele 11; 14; 16 și 18.

CISNĂDIE: „Cinci pentru infern”, orele 11; 17 și 19,30.

DUMBRĂVENI: „Miss litoral”, orele 17 și 19.

Vineri, 10,00
lei, 10,2
mate. F
le. 10,5
mieră.
Turneu
nal op
miei, 13
muzică.
lități. 1
mond.
16,45 A
valului
17,05 E
limba g
Invitat
18,35
Gong.
animat
rii spa
Actuali
Sport.
parlam
Film se
familiei
pisodul
Simpoz
tualităț
stele p
Festival
țional
nescu”.
tisma. 2
rea pr
S
21
9,00
neatal
lități.
„Anda”
de trec
ferențe
12,10 C
că. 13,
19,10
dia. 20
tăți. 24
rial, M
vid.
21,40
Sportiv
duet in
tualităț
tivalul
„George
23,45 E
„Comar
tralia,
mieră
Încide
multui.
D
22
8,30
neatal
dabral
serial
vizitat
13, 10,
11,00 L
maină.
satului.
satului.
lități.
magazi
tă și
18,30 C
duminic
serial.
dul 59.
lități. 2
tistic.
1984).
22,15 I
ternativ
Enescu
alități.
teatrul
0,30
Marele
formul
tugaliei
de la
Încide
mului.
me
(mete
Vren
coroasă
noaptea
ta. Ce
riabil.
fla sla
modera
turile c
fi cup
și 9 g
maxim
20 gra
ta —

Avem dreptul să dăm cu piciorul la o investiție de 8 milioane mărci?

(urmăre din pag. 1)

— Intre primăria comunei și Comisia de lichidare a patrimoniului fostului C.A.P. există o serie de neînțelegeri care au generat o stare de tensiune între locuitori. Printre problemele în dispută figurează și atribuirea unor magazine și alte bunuri imobiliare ale fostului C.A.P. Asociației agricole a sașilor. Faomențiunea că atribuirea s-a făcut în urma licitației din 6 mai a.c., licitația la care a participat și secția S.M.A. din localitate, dar a fost câștigată de asociație, care a oferit mai mult. Contrar uzanțelor, sub presiune (s-a strigat: „... nu dăm nimic la sași”), comisia le-a atribuit secției S.M.A.

Asociația a făcut contestație, organizându-se o nouă licitație, pe bucățele. Până la urmă lucrurile s-au clarificat, dar au continuat presiunile asupra reprezentanților Asociației în sensul să nu se considere proprietari și că licitația nu ar fi total legală.

De fapt, nu a fost vorba propriu-zis de o sedință, ci de o adunare obștească la care au venit oamenii cei mai nemulțumiți din comună, mulți dintre ei infierbîtați, cu dorința de a găsi vinovatul pentru situația lor confuză, marcată de suspiciuni și de agresivitate, dar cu ideea că prefectul le va face ordine în sat. Oamenii au fost pur și simplu nemulțumiți de comisia de lichidare a C.A.P.-ului și porniți împotriva fostului inginer șef, dl. Petre Barna, invinându-l că a distrus cooperativa, că s-ar fi auzit că ar fi vîndut grîul C.A.P.-ului, și s-ar fi asociat cu sașii. Punctele de acuzatie sînt evidente și foarte clare, dar se caută un țap ispășitor pentru nemulțumirile lor. Pe mine m-a surprins faptul că s-a încercat tot ea

dialog cu d-na ANNEMARIE WEBER, vicepreședinta Forumului Democrat German din România

înaintea rezolvării problemelor în sedință și nu pe calea legii. Dacă există suspiciuni de delapidare, ele trebuie cercetate în baza legii și nu trimbatate în sat, iar autoritățile legale ar trebui să-și folosească puterea pentru a tempera oamenii și a le explica greutățile în care se află acum și nu pentru a-i învrăjbi unii pe alții, pentru că consecințele pot fi nefaste chiar și pentru aceste autorități.

Afîț prefectul, cît și directorul Direcției Agricole au încercat să tempereze spiritele, dar acest lucru s-a reușit doar într-o mică măsură. Sub imperiul miniei s-a hotărît desființarea fostei comisii de lichidare a C.A.P.-ului, urmînd ca oamenii să aleagă alta care să cerceteze activitatea precedentă. Or, această hotărîre putea fi luată numai de fostii cooperatori și nu de obște. Pe de altă parte, persoanele contestate din această Comisie sînt membrii ei în baza legii, prin funcțiile deținute în fostul C.A.P. și nu pot fi aleși. De altfel, membrii comisiei au cerut un control din partea unui jurist al Prefecturii, constatîndu-se că s-a lucrat corect, inclusiv în cazul licitației prin care asociația a cumpărat acareturile C.A.P.-ului. Acest lucru a fost confirmat și de secretarul prefecturii, dl. A. Polefka și de către dl. Ioan Vraciu.

— De ce atîta repulsie față de asociație?

— Pentru că oamenii nu înțeleg ce ar putea însemna această asociație pentru comună și nimeni nu le explică acest lucru. Ceea ce ne-a durat pur și simplu la adunarea la care am participat a fost faptul că nimeni din-

tre persoanele cu autoritate prezente nu a încercat să spună o vorbă bună despre sași și inițiativele lor. Pentru a putea lucra pămîntul s-au asociat cei cîțiva sași care au mai rămas (majoritatea sînt bătrîni de care trebuie să avem grijă), vreo 65 la număr, din cei peste 900 care au trăit la Moșna cîndva. Moșnenii au moștenit un patrimoniu de care ar trebui să fie mîndri și pe care ar trebui să-l îngrijească. Deocamdată acest lucru nu se prea înțelege în comună. Asociația noastră și-a propus să se ocupe și de îngrijirea moștenirii edilitare. Dacă asociația noastră, pe care am denumit-o „Asociația agricolă „Stephan Ludwig Roth”, după numele marelui revoluționar pașoptist care a luptat pentru drepturile românilor prosperă — atunci toată comuna va avea de cîștigat, pentru că din impozitul pe care îl vom plăti se vor putea rezolva o serie întreagă de probleme edilitar-gospodărești. Asociația va lucra cu forță de muncă plătită, ceea ce înseamnă că zeci de moșneni vor avea un salariu. De asemenea, pentru a putea lucra pămîntul bine, noi vom califica forța de muncă pe cheltuielile noastre. Unul din sloganurile care sînt lansate prin comună este „... nu vrem să fim iar slugi la sași!” Este aberant. De parcă am trăi în feudalism! Să fii slugă înseamnă să lucrezi toată ziua și nu cîștigi nimic, așa cum au lucrat oamenii în ultimul timp la G.A.P. Angajații unei întreprinderi a agriculturii moderne, așa cum dorim noi s-o înființăm, vor avea cîștiguri după muncă, concedii plătite și condiții de

muncă civilizate. Aș spune chiar că dacă moșnenii ne ajută pe noi, se ajută în primul rînd pe ei, toți. Prefectul a înțeles acest lucru, dar și primarii comunelor în cauză ar trebui să-l înțeleagă în propriul lor interes.

— Aveți speranța că veți reuși să materializați acest proiect?

— Într-adevăr, riscul este foarte mare. S-a întîmplat ca anul acesta lucrările mecanizate să coste mai mult decît recolta, de altfel un motiv de nemulțumire la Moșna. S-ar putea ca oamenii care se ceartă astăzi pentru o bucată de pămînt, la anul s-o vîndă, cît mai repede. Am auzit deja și la sași această dorință. S-ar putea ca și asociația noastră să nu reușească din acest motiv. Singura ei șansă este acum ajutorul pe care îl putem primi din Austria și R.F.G. Statul german a pus la dispoziție 8 milioane D.M. pentru asociațiile agricole care să-i ajute pe sași să se stabilească din nou în locurile lor natale din România. În locurile unde s-a înțeles importanța acestei investiții, unde sașii au fost ajutați de români, deja au fost aduse tractoare, mașini agricole, erbicide și semînțe în cantitate corespunzătoare, așa încît pămîntul poate fi lucrat cu profit. Acești bani ori vin pentru sași ori nu vin deloc. Noi sîntem aceia care în momentul de față putem atrage capitalul străin în România — pentru bunăstarea tuturor. Dar prin plecarea masivă a conaționaliilor noștri am rămas puțini și slăbiți. De aceea avem nevoie de ocrotire și ajutor din partea românilor.

— Sperăm și noi că acest apel va fi înțeles de către toți, în interesul tuturor...

Dumitru MANȚIU

„Rețeta” coreeană și România

Multă lume se întreabă (și o facem și noi) în ce direcție se îndreaptă economic România și dacă această direcție este cea bună. Răspunsul este extrem de greu de dat întrucît măsurile cuprinse în Reformă — bune sau rele — nu și pot vîdi roadele decît după un oarecare timp care se măsoară la scara economiei naționale în ani. Pe de altă parte, tranziția la economia de piață se face prin definiție cu ofuri și durere, inflația, stagnarea sau scăderea producției, blocajul financiar, șomajul etc. fiind fenomene previzibile, normale — dar pînă la ce limită? Oare costul social al tranziției nu este prea mare sau nejustificat de mare?

Deci, este bun drumul tras de actualul guvern? Urma va alege, adică să stăm pe recepție și să așteptăm primele „semne” de redresare.

Pînă atunci, Televiziunea Română ne-a explicat într-o emisiune recentă „cheia succesului” Coreei (de sud), care în cîteva decenii a ajuns dintr-o țară înapoiată, sfîrșită de război, unul dintre cei 4 dragoni ai Asiei. Cum au procedat deci, guvernării coreenei?

Unu, au purces la dezvoltarea și orientarea spre export a industriilor tradiționale.

Doi, au procedat la devalorizarea monedei naționale (ceea ce se întîmplă și la noi acum).

Trei, a deschis larg, fără opreliști porțile capitalului străin (măsură legată strîns de devalorizarea monedei naționale).

Următoarele măsuri țin de încurajarea unor sectoare industriale, a investițiilor, crearea unei infrastructuri economice etc. Nu le mai enumerăm, și ne oprim la „bomba” din final: 80 la sută din populația Coreei (de sud) are studii superioare. Pînă la 50 de ani (sper să nu fi reținut greșit) proporția este de 100 la sută!

Ei ce spunetți stimați cititori? Ne apucăm sau nu și noi de treabă? Ne scuturăm sau nu prejudecățile și teama față de capitalul străin? Vom reuși ademenindu-l doar cu vorbe dulci? Este guvernul ferm pe poziții sau o bolmojește? Este Legea privatizării o lege antinațională?

Întrebări sînt multe, iar răspunsurile se lasă așteptate. Ceva ni se pare totuși de pe acum clar: rețeta românească a succesului trebuie să conțină ca ingredient principal agricultura. Aceasta este arma noastră națională pe care dacă vom ști să o valorificăm vom ajunge și noi un... dragon. Dar aceasta este o altă poveste, cu un pariu pierdut categoric în 1991 și cu de puține șanse de a cîștiga în 1992. (Ion Sorescu).

Cartierul Țiglar

(Urmăre din pag. 1)

aici nu se mai face mîncare de cîțiva ani buni. Probabil că în această zonă setea este mai mare decît foamea...

Ajungem la complexul comercial, în jurul căruia gravează întregul cartier. La cofetăria „Mirela” o găsim pe d-na Dochia Ștefanuț (alias nr. 999 indicativ), gestonara Elena Costea fiind în concediu (aveam să constatăm că și la tutungerie, și la chioscul cooperativei „Timpuri noi” responsabilele se aflau în concediu de odihnă). Aici nu se fumează și, poate de aceea, nu prea sînt clienți. Există șase sortimente de prăjituri „unele de ieri, altele de alaltăieri”, 432 sticle cu zmeurată stau în magazine de exact o lună, termenul de garanție al acestui suc fiind de... 2-3 zile. „Nu prea avem clienți — ne spune doamna Ștefanuț. Prețurile sînt mari și oamenii din cartier nu-s bogăți”. În cofetărie se află două telefoane publice și, culmea, ambele funcționează.

La magazinul alimentar nr. 5, în lipsa gestonarei Maria Bogdan (în concediu), o găsim pe doamna Doina Cînzan, care-i ține locul. Tocmai venise pîinea proaspătă, erau cîteva sortimente de salam, conserve de pește, conserve de carne de vită, cașcaval, sana, smîntînă, costîță, ouă și multă, multă, mazăre în borcan și fasole cu costîță, oțet (6 grade)... Și muște bîzîind în jurul mezelurilor din cîrligă („N-avem nici o soluție să le stîrpic. Așteptăm să vină frigul...”). Un colț al magazinului este mîncat de umezeală, iar un dulap frigorific nu funcționează de un an, însă impresia generală este favorabilă. Poate pentru că ne așteptăm la mai rău.

Alături se află unitatea nr. 9, legume-fructe (gestionar dl. Ion Vulturescu). Și aici se infiltrază apa prin acoperiș. Clienți puțini. Marfă: varză, cartofi, ouă, piersici. „Am avut și castraveți, ardei gras, banane, roșii, mere, struguri. Dar planul e grozav de mare”. În timp ce stăm de vorbă cu responsabilul, vine o gospodină își alege cîteva verze, le cîntărește. „Două kile — spune. Le-am ales eu”. Oltenașul nostru zice cu umor trăgîndu-ne cu ochiul: „Bine și așa”. Are dreptate.

Înainte de-a porni spre oraș intrăm și pe la depozitul S.C. Special S.A. (fostă I.P.L.) unde, absolut din întîmplare, dăm peste responsabilul Ion Belacu (aflat și dumnealui în concediu). Hala este plină cu mobilă de tot felul: garnituri de bucătărie cu 16.800 — 29.000 lei, mai multe tipuri de garnituri de hol costînd între 23.000 și 46.000 lei, dormitoare Aura cu 51.800 lei, biblioteci cu 46.000 lei, paturi duble cu 21.000 lei, scaune pliante cu 828 lei bucata, saci de dormit cu 800 lei, mese, cuverturi pentru pat... Prețurile sînt piperate și se zvonește că vor mai crește. De fapt nimic nu mă mai surprinde. Dar parcă este prea mare prăpastia între nivelul de existență al oamenilor din Țiglar — care, în ciuda abundenței pluviale din ultimele luni, continuă să nu aibă apă la etajele 2, 3, 4 — și costul acestor „lămne” de strictă necesitate.

Unde vom ajunge este greu de prevăzut în acest moment. Ceea ce aș vrea să cred este că, indiferent în care cartier al Sibiului vor locui, sibiienii vor rămîne umani și vor trăi omeneste, adică fără a mai fi preocupat de obținerea mijloacelor de existență. Va trebui să învățăm să mîncăm pentru a trăi și nu invers.

O situație absurdă

După 17 ani de lucru în comerț, doamna Susana Popa, gestonara la Alimentara III a Cooperativei de consum Agnita, a ajuns într-o situație ce frizează absurdul.

Prin adresa 3267 din 12 august 1991 conducerea cooperativei a avertizat-o că începînd cu data de 1 septembrie renunță la spațiul în care lucra și-l pune în vedere ca în termen de 15 zile de la primirea adresei să-și caute alt loc de muncă. Motivele acestei bruste „renunțări” ne scapă — oare agnitenii nu mai au nevoie de alimentare? —, poate este vorba de privatizare... Dar, absurdul acum începe: conducerea cooperativei i-a prețins Susanei P. să distribuie (vîndă) marfa

existentă în magazin ca o condiție a semnării lichidării. Bunul simț ne spune că trebuia să se facă un inventar și marfa rămasă să fie preluată de proprietar — care este cooperativa și nimeni altul.

D-na Popa a reușit, prin înțelegerea colegilor, să distribuie marfa în celelalte magazine, dar nici așa nu e bine. Nu, trebuie să o vîndă, chiar dacă ar face-o pe trotuar (spațiul și așa i-a fost desființat) sau dacă ar fi să treacă un an de zile pînă „scapă” de ea.

În timpul acesta nu va primi nici salariu și nici șomer nu va fi. Cum v-ați simțit într-o asemenea postură domnilor din conducerea cooperativei? (I.S.).

Societatea comercială COVTEX S.A. Cisnădie

str. Transilvaniei nr. 1,

VINDE PRIN LICITAȚIE PUBLICĂ, la prețuri foarte avantajoase, în data de 25 septembrie 1991, ora 9, la sediul Societății următoarele mijloace fixe:

- camion DAC 6135 și autoutilitară
- rastele elevator pentru suluri urzeală – 5 buc.
- mașini de țesut stofe și covoare
- mașini pentru filatura cardată
- mașini de cusut
- mașină de răsucit (se vinde și pe tronsoane)
- presă de balotat lină
- mașini de tuns covoare plușate – 2 buc.
- dispozitive de tăiat diferite țesături, inclusiv covoare
- mașini de perforat și copiat cartele, pentru modele covoare
- remorci

Listele cu aceste mijloace fixe sînt afișate la sediul societății.

Solicitanții vor depune la casieria Societății 10% din prețul de strigare afișat.

Pentru relații suplimentare, solicitanții se pot adresa la sediul Societății, secția mec. energetică sau comp. mijloace fixe, telefon 6 22 01 prefix 925, int. 138 sau 180, între orele 7-10.

– 1380 –

Din partea Băncii Române pentru Dezvoltare S.A. Sucursala județeană Sibiu

Aducem la cunoștința celor interesați că termenul de transferare a contului pentru autoturisme de la C.E.C. la banca noastră s-a prelungit pînă la data de 31.12.1991.

Acordarea creditului se va face cu condiția completării avansului minim de 50% din valoarea autoturismului standard cu cel puțin 6 luni înainte de încheierea contractului de credit.

Excepție fac cei care ridică autoturismul pînă la 1.04.1992 sau cei care acceptă o dobîndă practică la momentul respectiv de banca noastră pentru agenții economici privatizați.

– 1375 –

Tribunalul județean Sibiu

ORGANIZEAZĂ CONCURS, în data de 1 octombrie 1991, ora 8, la sediul din B-dul Victoriei nr. 11, pentru ocuparea a două posturi de GREFIER-DACTILOGRAF pentru Judecătoria Sibiu.

Condiții: studii medii.

Informații suplimentare, la telefon 1 77 24.

– 1371 –

Primăria Alțina

ANUNȚĂ eliberarea a-deverințelor de proprietate asupra pămîntului.

Ridicarea lor se face personal și este obligatorie simbătă – 21 septembrie 1991 pentru a se putea efectua împărțirea pămîntului.

– 1381 –

SETTPPL Sibiu

ANGAJEAZĂ, conform Legii 12/1971, următorul personal:

- electricieni, categ. IV-VI

Informații la SETTPPL Sibiu, – biroul PIS, telefon 1 43 20.

– 1378 –

M.S.B. et CO Iohann Schuster

ANGAJEAZĂ URGENT:

- MERCEOLOG pentru activitatea import-export, posesor carnet conducere, categoriile B, C.

De asemenea, MAI ANGAJEAZĂ URGENT

- SECRETARĂ, cunoscătoare limba germană, pentru a transmite telexuri și faxuri în limba germană.

Informații – str. Oituz nr. 31, telefon 2 79 57.

– 1373 –

Societatea comercială Emailul S. A. Mediaș

ANUNȚĂ vinderea la licitație, în data de 7 octombrie 1991, a unui autoturism Dacia Break – preț de strigare 150 000 lei.

Licitația va avea loc la sediul întreprinderii.

Telefon 1 33 30 – interior 164.

– 1374 –

Regia Autonomă de Gospodărie Comunală și Locativă Sibiu

ANUNȚĂ:

„În zilele de 21 și 22 septembrie 1991 se intrerupe circulația troleibuzelor pe traseul Cimitir – Hanul Dumbrava datorită executării subtraversării C. Dumbrava cu conducta de apă pentru alimentarea municipiului Sibiu.

Circulația mijloacelor auto pe tronsonul respectiv, se va asigura pe o deviere amenajată în zonă”.

– 1377 –

Nippur-Pharm S.R.L.

(fosta Unitate Th.-medicală)

str. N. Bălcescu nr. 5,

ASIGURĂ eliberarea medicamentelor indigene și import, inclusiv a rețetelor compensate 50% și gratuite, prepară rețete magistrale, execută lucrări de optică în atelierul propriu, primește comenzi pentru lentile cilindrice, oferă produse cosmetice și tehnico-medicale.

– 1370 –

S. C. Ararat Sibiu

str. 9 Mai 34, telefon 1 52 23,

FACE zilnic înscrieri pentru ajutorul reciproc INVESTIȚIA, între orele 11-17. (1269)

S. C. AGROMSIB S. A.

cu sediul în Sibiu, B-dul Victoriei nr. 4, telefon 1 19 05,

- ORGANIZEAZĂ CONCURS, în data de 25 septembrie a.c., pentru ocuparea postului de CONTABIL ȘEF;

- OFERĂ SPRE VÎNZARE următoarele mijloace fixe disponibile:

- microcalculatoare CE 119, cu următoarele caracteristici și componente:
 - memorie internă 64 K.O.
 - unitate duală de discuri
 - imprimantă ROBOTRON
 - monitor monocolor
 - cazan tip PAC 15 „Metalica” pe combustibil solid – 3 buc.
 - aparat aeroterm tip AL 430/II, 1 buc.
 - conducte, ventile, electropompe și alte accesorii aferente cazanelor și aerotermei
 - aparat multiplicat (xerox) tip Electromureș 112. (1358)